

1. BÖLÜM

AYI DEDE'NİN ÇİFTLİĞİ

Ayı Dede'nin doğanın tam ortasında yeşil mi yeşil, organik mi organik kocaman bir çiftliği var. Çiftlik neşe dolu. Kuşlar ötüyor, kuzular meliyor, tavuklar möölüyor... Pardon, tavuklar möölemez. İnekler möölüyor, tavuklar gıdaklıyor.



**Zaten möööleyen bir tavuk
görürseniz hemen polisi arayın
çünkü bu pek normal bir durum değil.**



MÖÖÖ

Ne mi diyeceksiniz?

“Burada möleyen bir tavuk var,” diyeceksiniz tabii. Bunu duyan polis memuru da yasadışı bir möleme ihbarı aldıklarını söyleyecek arkadaşlarına.

Şaka bir tarafa çiftlik tek kelimeyle harika. Tam kafa dinleyecek bir yer diyeceğim ama diyemiyorum. Çünkü bu çiftlikte hayat oldukça **hareketli, heyecanlı** ve **gürültülü**.



Bir sabah Ayı Dede laboratuvarında çalışıyor, Birce antrenman yapıyordu. Laboratuvardan bir patlama sesi geldi, dumanlar yükseldi ve yüzü kapkara olmuş Ayı Dede homurdanarak dışarı çıktı. Birce,

**“ Dede?
Yine amonyum nitratı
fazla kaçırdın galiba.
Biraz dikkatli ol,”**

diyerek takıldı dedesine. Ve antrenmana kaldığı yerden devam etti. **Taklalar, yumruklar, karate numaraları birbiri ardına geliyordu.** Bir kenarda kollarını açmış, sesiz sedasız bu çılgın kızı izleyen korkuluk bir anda yüzüne yumruğu yedi. Hiç suçu yoktu zavallının. Bir o yana bir öbür yana sallandı. **Fena halde darbe almıştı, yere yapıştı.**

O sırada çiftlik kapısından bir limuzin girdi içeri. Birce atlayıp zıplamayı kesti. Limuzin gözlerinin önünde adeta bir nehir gibi akıyor, bir türlü sonu gelmiyordu. **“Neredeyse mevsim değişecek,”** diye düşündü Birce. Nihayet limuzinin sonu göründü ve içinden **Fikri Dede** indi. **Peşinde Birce yaşlarında bir çocuk vardı.**

